

బాగులచోటి జిల్లేయి బనహట్టియివరాద మల్లికాజువన హలగబాళి రివ్యుతే ఇంగ్లిష్ ప్రాధాపటకు. సరచ శైలియి కొస్తే బరహగాళు, లలిత ప్రభంధగాళన్ను బరేదియు ఆవరు కథగాళన్లూ బరేదిద్దారి. కనాటక విశ్వవిద్యాలయి, జెన్సుమ్మ విశ్వవిద్యాలయి, మహారాష్ట్ర రాజ్యద పర్యాప్తస్కగాళల్లి మత్తు 'శతమానద నొరు ప్రభంధగాళు' సంకలనదల్లి అవర ప్రభంధగాళు సేరివే.

రామనష్టియి శ్యామరావ దేశపాండియవరదు వజనదార మనెనవే సరి. సణ్ణ కోటియంతిద్ద అవర వాడేయోళగే హోరిగిన గాళి బీసోఎ కడిము. అద్దు దేశపాండ మావనిగే హోరిగిన చటి. 'ఒండో కల్గిగే హత్తు హణ్ణు హోడేయో కొణక్క. ఏనే మాడిద్దు లాభద దృష్టి ఇట్లోండే మాడాంవ' అంత అవన్ను బల్లపరు హేటుతిద్దమ్మ కిపిగే బీటుతిత్తు. హంధిందేవు గుదియల్లి కృష్ణపారిజాతద తాలీము మాడిసువ ఖిదాబుక్క మాస్తరగూ, మావనిగూ సోఇళఁ దేలాటి. సత్యబామ పాతుద చంపాబాయియన్న మావ ఇట్లుకోండిద్దనంతే. తనగాగ ఒంభత్తూ, హత్తూ ఇద్దిరుబము. నాటకద తాలీమ నోఎడలు మావనోందిగే ఆగాగ హోగుతిద్దవనన్న ఒందుని, దిట్టిసి నోఎడుత్త చంపాబాయి, 'పార నోఎడాక మాట అదాన... ఇవంగా బాలగోఎపాలన పాత్రు హాక్కిద్ద హ్యాంగ్రీ మాస్తరో...?' కేళిద్దలు.

'బయంతో ఖంబో, బయంత ఖంబో! మన్సో ఆగ్రా చంపాబో' ఖుదాబుక్క మాస్తర కణ్ణరలీసి తన్నత్త నోఇద్దరు.

'నం చంపా హేత్తూందమ్మాలో ముగిలుతు... షిష్టిక్కి షిట్టో...' మావ మినేయోళగే నక్క. తనగూ ఒంధరా మరుపు. ఆ దిన కారమణ్ణిము. బెళ్లింగాలు. బణ్ణ హజ్జికోండు, నాటకద అడ్డ పరిడ్డ. నన్న నణనే కండు, 'వారేవాత్తా..!' హరిదంబిసిత్తు ప్రేక్షకజన. 'మతో ఇంవా యార మగా అంతిలి! అప్పున్ మిరిశోఇ మగా'. బిమ్మ తణ్ణి జన ఆహేరి మాడిదరు. బణ్ణద మచ్చ తనగి సణ్ణగే మేతికోండిద్ద ఆవగిందలే ఇద్దితు.

ఆదర, మరుదన కేలసదాళగాళింద మగన రంగాశాహస గోత్తురి, అవ్వ కనలి కండవాగిద్దలు. 'మడ్డా ఒండో అండికియోళగ ఇర్మానంత్తేళి శల్లిగి కరోండు బంద్ర, నిఁఁఁ హింగో మాడుదెను అణో?' మావనన్న కెంగణ్ణీంద నోఇద్దలు.

'హం... అప్పెన మనిహాళ బుధ్ని ఎల్లి హోగ్గుద ముంపేగండందు...' ఎన్నుత్త హిడిదేళు, దనస్తే బడిదంతే ననగే హోడేద్దలు. ఇస్సుందూ నాటకదాగ పాటి మాడాగిల్లంత ప్రాణిఁఁఁఁ పటద ముంద నిల్సి ఆఁ మాడిసిదులు. రామనష్టియల్లి ఇరువతనక మేత్తగే ఇద్ద, తన్నోళగిన బణ్ణద మచ్చ బిలుశోండిద్ద ధారవాడక్కే బంద మేలియే. కాలేజో ఓదినోందిగే వహ్యాసి రంగాండగాళ ఒడనాటవూ సాథో నిఁఁఁతు. తన్న బధుకినల్లి పద్మ ప్రేశక్కే అదు కారణపూ ఆయితు.

'నన్ తంగిగొందు గందు కోడి' లంకేశర నాటకదల్లి తాను రామణ్ణ పద్మల్గే తంగి కమలిళ పాత్ర. తన్ను రామణ్ణను బండాయిద బురుదెయిన్న హింముగా యూదిసువ ఆఁ, 'సత్త, సత్త, సత్త. ఒగ్గితిన కోటి కోటి తత్త్వజ్ఞానిగాళు మధుకి మధుకి సిక్కదే, మణిల్లి మాణాగి హోదమేలే నిఁఁఁ హోసదాగి మధుకుత్తిన్నియి సత్యాన? నిన్న మాతు నంబోఇ నాఁఁను చిక్కిష్టే అల్ల...' ఎందు గుటురు హాపువ, కోనేలి, 'బధుకిన కోళియస్తేల్ల నన్నేదేలి హాకి, అప్పెన రక్కస్తేల్ల ననగే జక్కి, నన్న సుత్త సంశయిద చక్కప్పుప కట్టి, నన్న నిరుపయుక్తిక్కిమి మాడిద, అణ్ణ' ఎందు గజిసువ కమల. నాటకద కమల,